

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** **UREDBA (ES) št. 924/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**
 z dne 16. septembra 2009
o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001
 (Besedilo velja za EGP)
 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012	L 94	22	30.3.2012
► <u>M2</u>	Uredba (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019	L 91	36	29.3.2019

popravljena z:

- **C1** Popravek, UL L 213, 10.8.2012, str. 16 (260/2012)
- **C2** Popravek, UL L 106, 16.4.2013, str. 14 (924/2009)

▼B**UREDBA (ES) št. 924/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 16. septembra 2009

o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001

(Besedilo velja za EGP)

*Člen 1***Vsebina in področje uporabe****▼M2**

1. Ta uredba določa pravila o čezmejnih plačilih in preglednosti nadomestil za pretvorbo valut v Uniji.

▼B

2. Ta uredba se v skladu z določbami Direktive 2007/64/ES uporablja za čezmejna plačila, izražena v eurih ali nacionalnih valutah držav članic, ki so priglasile namero o razširitvi uporabe te uredbe na svojo nacionalno valuto v skladu s členom 14.

▼M2

Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka se člena 3a in 3b uporabljata za nacionalna in čezmejna plačila, ki so izražena ali v eurih ali v nacionalni valuti države članice, ki ni euro, in pri katerih se uporabi storitev pretvorbe valut.

▼B

3. Ta uredba se ne uporablja za plačila, ki jih izvršijo ponudniki plačilnih storitev za svoj račun ali v imenu drugih ponudnikov plačilnih storitev.

4. V členih 6, 7 in 8 so določena pravila za transakcije z ►C2 direktno bremenitvijo ◄, izražene v eurih, med ponudniki plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila.

*Člen 2***Opredelitev pojmov**

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „čezmejno plačilo“ pomeni elektronsko plačilno transakcijo, ki jo odredi plačnik ali prejemnik plačila, pri čemer se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v različnih državah članicah;
2. „nacionalno plačilo“ pomeni elektronsko plačilno transakcijo, ki jo odredi plačnik ali prejemnik plačila oziroma se odredi prek njega, pri čemer se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v isti državi članici;
3. „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odredi plačilni nalog v breme plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog;

▼ B

4. „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
5. „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni katero koli od kategorij pravnih oseb iz člena 1(1) Direktive 2007/64/ES ter fizične ali pravne osebe iz člena 26 navedene direktive, ne vključuje pa institucij iz člena 2 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾, ki jim je bila odobrena opustitev za države članice, ki se izvaja v skladu s členom 2(3) Direktive 2007/64/ES;
6. „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
7. „plačilna transakcija“ pomeni dejanje pologa, prenosa ali dviga sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila oziroma se ga odredi prek njega, neodvisno od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila;
8. „plačilni nalog“ pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila njegovemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvedbo plačilne transakcije;

▼ M2

9. „nadomestilo“ pomeni vsak znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabniku plačilnih storitev in ki je neposredno ali posredno povezan s plačilno transakcijo, vsak znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev ali pogodbeni stranka, ki zagotavlja storitve pretvorbe valut, obračuna uporabniku plačilnih storitev v skladu s členom 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ za storitev pretvorbe valut ali kombinacijo teh storitev;

▼ M1

10. „sredstva“ pomeni bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je opredeljen v členu 2(2) Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ⁽³⁾;

▼ B

11. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki ne deluje v okviru svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
12. „mikro-podjetje“ pomeni podjetje, ki je ob sklenitvi pogodbe o plačilni storitvi podjetje, kot je opredeljeno v členih 1 in 2(1) ter (3) Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 glede opredelitev mikro, malih in srednje velikih podjetij ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

⁽³⁾ UL L 267, 10.10.2009, str. 7.

⁽⁴⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

▼ B

13. „pristojbina za izmenjavo“ pomeni pristojbino, plačano za vsako transakcijo z ►C2 direktno bremenitvijo ◄ med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in ponudnikom plačilnih storitev prejemnika plačila;
14. „►C2 direktna bremenitev ◄“ pomeni plačilno storitev za bremenitev plačilnega računa plačnika, kadar plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila na podlagi plačnikovega soglasja, ki ga plačnik da prejemniku plačila, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali svojemu ponudniku plačilnih storitev;
15. „sistem ►C2 direktne bremenitve ◄“ pomeni skupni niz pravil, praks in standardov za izvajanje transakcij z ►C2 direktno bremenitvijo ◄, o katerih so se sporazumeli ponudniki plačilnih storitev.

*Člen 3***Nadomestila za čezmejna plačila in ustrezna nacionalna plačila****▼ M2**

1. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila v eurih, so enaka nadomestilom, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev uporabnika plačilnih storitev.

1a. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila v nacionalni valuti države članice, ki uradno prihlasi svojo odločitev o razširitvi področja uporabe te uredbe na svojo nacionalno valuto v skladu s členom 14, so enaka nadomestilom, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabnikom plačilnih storitev za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti in v isti valuti.

▼ B

2. Ko ponudnik plačilne storitve zaradi zahteve iz odstavka 1 določa višino nadomestila za čezmejno plačilo, določi ustrezno nacionalno plačilo.

Pristojni organi izdajo smernice glede določitve ustreznih plačil, kadar menijo, da je to potrebno. Pristojni organi v Odboru za plačila, vzpostavljenem v skladu s členom 85(1) Direktive 2007/64/ES, dejavno sodelujejo, da zagotovijo skladnost smernic za ustrezna nacionalna plačila.

▼ M2

4. Odstavka 1 in 1a se ne uporabljata za nadomestila za pretvorbo valut.

▼ **M2***Člen 3a***Nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kartičnimi plačilnimi transakcijami**

1. V zvezi z zahtevami glede informacij o nadomestilih za pretvorbo valut in veljavnega menjalnega tečaja, kot je določeno v členih 45(1), 52(3) in 59(2) Direktive (EU) 2015/2366, ponudniki plačilnih storitev in pogodbene stranke, ki zagotavljajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, kot je navedeno v členu 59(2) navedene direktive, navedejo vsa nadomestila za pretvorbo valut kot odstotni pribitek na zadnji razpoložljivi referenčni devizni tečaj eura, ki ga izda Evropska centralna banka (ECB). Pribitek se plačniku razkrije pred odreditvijo plačilne transakcije.

2. Ponudniki plačilnih storitev prav tako zagotovijo, da so pribitki iz odstavka 1 javni na razumljiv in zlahka dostopen način na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi.

3. Pogodbeni stranka, ki opravlja storitev pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, plačniku poleg informacij iz odstavka 1 pred odreditvijo plačilne transakcije zagotovi naslednje informacije:

(a) znesek, ki se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila;

(b) znesek, ki ga plača plačnik v valuti plačnikovega računa.

4. Pogodbeni stranka, ki opravlja storitve pretvorbe valut na bankomatu ali na prodajnem mestu, na bankomatu ali prodajnem mestu jasno prikaže informacije iz odstavka 1. Pred odreditvijo plačilne transakcije navedena pogodbeni stranka plačnika obvesti tudi o možnosti plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in možnosti, da pretvorbo valute nato izvede plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Informacije iz odstavkov 1 in 3 so plačniku po odreditvi plačilne transakcije na voljo tudi na trajnem nosilcu podatkov.

5. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev za vsako plačilno kartico, ki jo je izdal plačniku in ki je povezana z istim računom, pošlje plačniku elektronsko sporočilo z informacijami iz odstavka 1 brez nepotrebnega odlašanja, po tem ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog za dvig gotovine na bankomatu ali za plačilo na prodajnem mestu, izražen v kateri koli valuti Unije, ki se razlikuje od valute plačnikovega računa.

Ne glede na prvi pododstavek se takšno sporočilo pošlje enkrat v vsakem mesecu, ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme od plačnika plačilni nalog, izražen v isti valuti.

▼ M2

6. Ponudnik plačilnih storitev se z uporabnikom plačilnih storitev dogovori za splošno razpoložljiv in lahko dostopen elektronski komunikacijski kanal ali kanale, prek katerih mu bo ponudnik plačilnih storitev poslal sporočilo iz odstavka 5.

Ponudnik plačilnih storitev ponudi uporabniku plačilnih storitev možnost odjave od prejemanja elektronskih sporočil iz odstavka 5.

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita, da se odstavek 5 in ta odstavek v celoti ali delno ne uporabljata, kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik.

7. Informacije iz tega člena se zagotovijo brezplačno ter na nevtralen in razumljiv način.

*Člen 3b***Nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kreditnim plačilom**

1. Ko ponudnik plačilnih storitev nudi storitev pretvorbe valut v zvezi s kreditnim plačilom, kot je opredeljen v točki 24 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, ki je odrejen neposredno na internetu prek spletnega mesta ali aplikacije za mobilno bančništvo ponudnika plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev ob upoštevanju členov 45(1) in 52(3) navedene direktive pred odreditvijo plačilne transakcije na jasen, nevtralen in razumljiv način obvesti plačnika o predvidenih nadomestilih za storitve pretvorbe valut, ki se uporabljajo za kreditno plačilo.

2. Pred odreditvijo plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev na jasen, nevtralen in razumljiv način sporoči plačniku ocenjeni skupni znesek kreditnega plačila v valuti plačnikovega računa, vključno z morebitno provizijo za transakcijo in nadomestilom za pretvorbo valut. Ponudnik plačilnih storitev sporoči tudi ocenjeni znesek, ki se prenese prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila.

▼ B*Člen 4***Ukrepi za poenostavitev avtomatizacije plačil**

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev, kadar je to ustrezno, sporoči IBAN uporabnika plačilnih storitev in BIC ponudnika plačilnih storitev.

Ponudnik plačilnih storitev poleg tega, kadar je to ustrezno, navede IBAN uporabnika plačilnih storitev in BIC ponudnika plačilnih storitev tudi na bančnih izpiskih ali njihovih prilogah.

Ponudnik plačilnih storitev posreduje uporabniku plačilnih storitev informacije iz tega odstavka brezplačno.

▼ M1

3. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev poleg nadomestil, zaračunanih v skladu s členom 3(1), zaračuna dodatna nadomestila, če ta uporabnik naroči ponudniku plačilnih storitev, naj izvrši čezmejno plačilo, ne sporoči pa mu številke IBAN in, kjer je to primerno in je v skladu z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 ⁽¹⁾, povezane kode BIC za plačilni račun v drugi državi članici. Ta nadomestila so ustrezna in v skladu s stroški. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se dogovorita o teh nadomestilih. Ponudnik plačilnih storitev pravočasno obvesti uporabnika plačilnih storitev o višini dodatnih nadomestil, preden tak dogovor postane za uporabnika plačilnih storitev zavezujoč.

▼ B

4. Če je glede na naravo zadevne plačilne transakcije ustrezno, sporoči dobavitelj blaga in storitev, ki prejme plačila, na katere se nanaša ta uredba, svojim kupcem za vse izdane račune za blago in storitve v Skupnosti svoj IBAN in BIC svojega ponudnika plačilnih storitev.

*Člen 5***Obveznosti poročanja o plačilni bilanci****▼ M1**

1. Države članice s 1. februarjem 2016 odpravijo nacionalne obveznosti v zvezi s poročanjem za plačilno bilančne statistike na podlagi poravnjav, ki veljajo za ponudnike plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi transakcijami njihovih strank.

▼ B

2. Brez poseganja v odstavek 1 lahko države članice nadaljujejo zbiranje zbirnih podatkov ali drugih ustreznih enostavno dostopnih podatkov, če tako zbiranje ne vpliva na avtomatsko obdelavo plačil s strani ponudnikov plačilnih storitev in ga lahko ponudniki plačilnih storitev popolnoma avtomatizirajo.

*Člen 6***Pristojbina za izmenjavo za čezmejne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀**

Kadar ni dvostranskega sporazuma med ponudnikoma plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila, se za vse čezmejne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀, izvedene pred 1. novembrom 2012, uporablja večstranska pristojbina za izmenjavo v višini 0,088 EUR, ki jo plača ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ponudniku plačilnih storitev plačnika, razen če so se zadevni ponudniki plačilnih storitev dogovorili o nižji večstranski pristojbini za izmenjavo.

⁽¹⁾ UL L 94, 30.3.2012 str. 22.

▼ B*Člen 7***Pristojbina za izmenjavo za nacionalne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀**

1. Kadar ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila in plačnika uporabljata večstransko pristojbino za izmenjavo ali drugo medbančno dogovorjeno pristojbino za nacionalne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀, izvedene pred 1. novembrom 2009, brez poseganja v odstavka 2 in 3 se takšna večstranska pristojbina za izmenjavo ali druga medbančno dogovorjena pristojbina uporablja za vsako nacionalno transakcijo z ► C2 direktno bremenitvijo ◀, izvedeno pred ► M1 1. februarja 2017 ◀.

2. Če se večstranska pristojbina za izmenjavo ali druga medbančno dogovorjena pristojbina zmanjša ali odpravi pred ► M1 1. februarja 2017 ◀, se to zmanjšanje oziroma odprava uporablja za vse nacionalne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀, izvedene pred navedenim datumom.

3. Če med ponudnikoma plačilnih storitev prejemnika plačila in plačnika obstaja dvostranski sporazum za nacionalne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀, se odstavka 1 in 2 ne uporabljata za nacionalne transakcije z ► C2 direktno bremenitvijo ◀, izvedene pred ► M1 1. februarja 2017 ◀.

▼ M1▼ B*Člen 9***Pristojni organi**

Države članice imenujejo pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje upoštevanja te uredbe.

Države članice o navedenih pristojnih organih uradno obvestijo Komisijo do 29. aprila 2010. O vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo.

Države članice lahko imenujejo obstoječe organe, da delujejo kot pristojni organi.

Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da učinkovito spremljajo upoštevanje določb te uredbe in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje takšnega upoštevanja.

*Člen 10***Pritožbeni postopki za domnevne kršitve te uredbe**

1. Države članice določijo postopke, ki uporabnikom plačilnih storitev in drugim zainteresiranim stranem omogočajo predložitev pritožb pristojnim organom za domnevne kršitve te uredbe s strani ponudnikov plačilnih storitev.

Države članice lahko v ta namen uporabijo ali razširijo obstoječe postopke.

▼B

2. Če je ustrezno in brez poseganja v pravico do vložitve tožbe na sodišču v skladu z nacionalnim procesnim pravom, pristojni organi obvestijo stranko, ki je vložila pritožbo, o možnih izvensodnih pritožbenih postopkih in postopkih za reševanje sporov, vzpostavljenih v skladu s členom 11.

*Člen 11***Pritožbeni postopki in postopki za izvensodno reševanje sporov**

1. Države članice vzpostavijo ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke reševanja sporov med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev, za spore v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te uredbe, za kar, kadar je to ustrezno, določijo obstoječe organe, ali ustanovijo nove.

2. Državne članice uradno obvestijo Komisijo o teh organih do 29. aprila 2010. O vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo.

3. Države članice lahko določijo, da se ta člen uporablja le, če je uporabnik plačilnih storitev potrošnik ali mikro-podjetje. V tem primeru države članice o tem ustrezno uradno obvestijo Komisijo.

*Člen 12***Čezmejno sodelovanje**

Pristojni organi in organi, odgovorni za pritožbene postopke in postopke za izvensodno reševanje sporov iz različnih držav članic iz členov 9 in 11, dejavno in hitro sodelujejo pri reševanju čezmejnih sporov. Države članice zagotovijo, da pride do takšnega sodelovanja.

*Člen 13***Kazni**

Brez poseganja v člen 17 države članice do 1. junija 2010 določijo predpise o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice sporočijo te predpise Komisiji do 29. oktobra 2010 in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh njihovih naknadnih spremembah.

*Člen 14***Uporaba za valute razen eura**

1. Država članica, ki nima eura za svojo valuto in ki sklene razširiti uporabo te uredbe, razen členov 6, 7 in 8, na svojo nacionalno valuto, o tem uradno obvesti Komisijo. To uradno obvestilo se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Razširjena uporaba te uredbe začne učinkovati štirinajsti dan po takšni objavi.

▼ B

2. Država članica, ki nima eura za svojo valuto in ki sklene razširiti uporabo členov 6, 7 in 8 ali poljubne kombinacije teh členov na svojo nacionalno valuto, o tem uradno obvesti Komisijo. To uradno obvestilo se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Razširjena uporaba členov 6, 7 in 8 začne učinkovati štirinajsti dan po navedeni objavi.

3. Državam članicam, ki so do 29. oktobra 2009 že podale uradno obvestilo v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 2560/2001, ni treba poslati uradnega obvestila iz odstavka 1 tega člena.

▼ M2*Člen 15***Revizija**

1. Komisija do 19. aprila 2022 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi in učinku te uredbe, ki vsebuje zlasti:

- (a) oceno, kako ponudniki plačilnih storitev uporabljajo člen 3 te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (b) oceno razvoja obsega in nadomestil za nacionalna in čezmejna plačila v nacionalnih valutah držav članic in v eurih od sprejetja Uredbe (EU) 2019/518;
- (c) oceno učinka člena 3 te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/518, na razvoj nadomestil za pretvorbo valut in drugih nadomestil, povezanih s plačilnimi storitvami, tako za plačnike kot za prejemnike plačil;
- (d) oceno predvidenega učinka spremembe člena 3(1) te uredbe, da bi zajemal vse valute držav članic;
- (e) oceno, kako ponudniki storitev pretvorbe valut izvajajo zahteve po informacijah iz členov 3a in 3b te uredbe ter nacionalne zakonodaje za izvajanje členov 45(1), 52(3) in 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 in ali se je s temi pravili povečala preglednost nadomestil za pretvorbo valut;
- (f) oceno, ali in v kolikšni meri imajo ponudniki storitev pretvorbe valut težave pri praktičnem izvajanju členov 3a in 3b te uredbe ter nacionalne zakonodaje za izvajanje členov 45(1), 52(3) in 59(2) Direktive (EU) 2015/2366;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL L 91, 29.3.2019, str. 36).

▼ M2

- (g) analizo stroškov in koristi komunikacijskih kanalov in tehnologij, ki jih uporabljajo ponudniki storitev pretvorbe valut ali so jim na voljo in ki lahko dodatno izboljšajo preglednost nadomestil za pretvorbo valut, vključno z oceno, ali bi bilo treba od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da za pošiljanje informacij iz člena 3a ponujajo točno določene kanale; ta analiza vključuje tudi oceno tehnične izvedljivosti sočasnega razkritja informacij iz člena 3a(1) in (3) te uredbe pred odreditvijo vsake transakcije in za vse možnosti pretvorbe valut, ki so na voljo na bankomatu ali na prodajnem mestu;
- (h) analizo stroškov in koristi uvedbe možnosti, da plačniki blokirajo možnost pretvorbe valut, ki jo ponuja druga pogodbeni stranka in ne plačnikov ponudnik plačilnih storitev na bankomatu ali prodajnem mestu, ter da spremenijo svoje preference glede tega;
- (i) analizo stroškov in koristi uvedbe zahteve, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev pri zagotavljanju storitev pretvorbe valut v zvezi s posamezno plačilno transakcijo pri kliringu in poravnavi transakcije uporablja menjalni tečaj, ki velja v trenutku odreditve transakcije.

2. Poročilo iz odstavka 1 tega člena zajema vsaj obdobje od 15. decembra 2019 do 19. oktobra 2021. V njem se upoštevajo značilnosti različnih plačilnih transakcij, pri čemer se razlikuje zlasti med transakcijami na bankomatu in na prodajnem mestu.

Komisija lahko pri pripravi svojega poročila uporabi podatke, ki jih države članice zberejo v zvezi z odstavkom 1.

▼ B*Člen 16***Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 2560/2001 se razveljavi s 1. novembrom 2009.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

*Člen 17***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.